

Posudek vedoucího práce k diplomové práci Bc. Jana Solfronka *Historie atletického oddílu LIAZ Jablonec n. N. perspektivou pamětníků*

Jan Solfronk si pro svou diplomovou práci vybral výzkumné téma z oblasti historie atletického sportu. Zaměřil se na dějiny atletického oddílu LIAZ Jablonec nad Nisou, za který dříve sám závodil. Práce je rozdělena na část teoretickou a část empirickou. V teoretické části Jan Solfronk pracuje s písemnými prameny, na jejichž základě nejprve zmapoval klíčové události v historii klubu, poté zpracoval přehledovou zprávu o jeho vývoji od doby založení až po současnost. Část empirickou autor věnoval utřídění nahraných dat v kvalitativním výzkumu, jejich další analýze a interpretaci.

K přednostem práce patří dle mého názoru autorovo zaujetí tématem – podařilo se mu nashromáždit a využít řadu původních písemných pramenů, vztahujících se k dějinám oddílu (klubové ročenky) a doplnit je výpověďmi osmi narátorek a narátorů. Rozhovory pak jako badatel, který prostředí výzkumu znal z dřívějšího, doplnil o vlastní podněty a postřehy. Jazyk práce odpovídá zaměření na – dosud spíše méně zkoumanou – oblast dějin sportu a je poněkud méně „kabinetní“. Dle mého názoru však zvolený autorský rukopis nepůsobí rušivě. Práce se mi povětšinou četla dobře, výraznější chyby ve stylistice (nepočítám sem překlepy a drobné chyby v interpunkci, které se čas od času objevily) v práci nenacházím.

Domnívám se, že jednou z podstatných předností orálně historické metody ve vztahu k narátorům a narátorkám je schopnost terapeutická. Pro čtenářskou obec, která má ke klubu osobní vztah, bude diplomová práce Jana Solfronka, myslím, poutavá. Každý, kdo s oddílem spojil část svého života, si může jejím prostřednictvím připomenout dobu, kdy se do jeho činnosti zapojil. Z nahraných vzpomínek vyplývají radosti i starosti každodennosti sportovců i funkcionářů oddílu. Jaksi v pozadí se teprve rýsují ony „velké dějiny“, které v každém desetiletí klubové historie přinášely nové výzvy.

Na práci shledávám i nedostatky, které patrně vyplynuly z určité časové tísně, které autor při finálním zpracování čelil. Z mého pohledu je problematická část, v níž Jan Solfronk podrobně vylíčil historii oddílu za pomoci ročenek. V daném případě nelze autorovi upřít snahu zprostředkovat čtenáři souvislou linii vývoje klubu, avšak s přihlédnutím k proporci, kterou tento úsek zaujímá, by mohl být přeci jen kratší. Určitou nejasnost vidím ve vymezení termínů empirická a teoretická část – jakoby některé kapitoly do svých „škatulek“ nezapadaly. Samostatné místo by naopak mohla zaujmout část analytická a interpretační, což by zřejmě diplomanta navedlo i k jejímu širšímu uchopení a popřípadě doplnění o další literaturu. O skutečnosti, že autor navštívil jablonecký Státní okresní archiv, se dozvídáme až hlouběji v textu – v přehledové části o dějinách oddílu. Je škoda, že v pramenné základně nebyly více využity ohlasy v regionálním tisku, s nimiž měl autor záměr pracovat.

Nešťastně zvolil Jan Solfronk citační normu – v poznámkovém aparátu nenalézám dostatek nezbytných údajů, odkazy jako celek se jeví nesourodě, v některých citacích chybí interpunkce. V kontrastu s poměrně malým počtem chyb v textu „nad čarou“ si toto pochybení nedokáží vysvětlit jinak, než že autor jeho důležitost pro absolventskou práci podcenil.

Pokud bych měl shrnout své pocity jako vedoucího práce, konstatuji, že se Jan Solfronk svému výzkumu věnoval dlouhodobě a soustředěně, práci pravidelně konzultoval. Poslední plánovaná konzultace před odevzdáním neproběhla z důvodu mého pobytu na exkurzi v zahraničí. Věřím, že některé nedostatky by autor ještě stihl opravit a uvážit, zda se mu podařilo splnit všechny vytyčené výzkumné cíle.

I přes výše uvedené výtky práci komisi doporučuji k obhajobě a navrhuji ji hodnotit stupněm dobře (na číselné škále v rozpětí 2,5–2,75). Při rozhodování o hodnocení diplomové práce prosím komisi – pokud je to možné – o přihlídnutí k průběhu obhajoby, metodologické a historické části státních zkoušek i k celkovým studijním výsledkům Jana Solfronka na oboru Orální historie – soudobé dějiny. Pokud by byl výkon Jana Solfronka při závěrečných zkouškách výtečný, navrhuji posunout hodnocení diplomové práce do škály stupně velmi dobře.

Doplňující otázky jako vedoucí práce nemám, prosím případně o využití daného času k autorově reflexi úspěchů a neúspěchů výzkumu a jeho důkladnému vyjádření se k oběma posudkům.

V Praze dne 9. června 2016

Mgr. et Mgr. Jaroslav Vaňous